

יא א מיי פ"ז מהלכות בית המדרש הלכה יד ופ"ט מהלכות רוחם הלכה ז:
 יב ב מיי פ"ב מהל' מניין הלכה י:
 ג מיי פ"ב מהלכות מניין ומפוסק הלכה טו:
 יג ד מיי פ"ח מהל' כלי המקדש הלכה ז:
 יד ה מיי פ"י מהלכות כלי המקדש ה' א:

רבינו הגנאל

ש"מ שפירוב דמיס הוא דול שרבו הרצחונים (וטהרת כלים) כדקיימא קיימא. מ"ד ופושט ולבש שומע אני כדרך שפושט ביום הכפורים בשעה שרוצה לצאת בגדי קודש ולובש בגדי חול. ת"ל ופשט ולבש מקיש בגדים ששובש לבגדים שפושט, מה בגדים שפושט בגדי קודש אף בגדים ששובש בגדי קודש. אי"ב מה ת"ל אחרים, אחרים פחותין מהם. ר' אליעזר אומר אחרים והוציא, לימד על הכהנים בעלי מומין שהן כשרים להוציא את הדין. אומר מן אחרים פחותין מהן מאי משמע, דתנא דבי ר' ישמעאל בגדים שבישל בהן קדירה לרבו אל ימוזג בהן כוס לרבו ופשוטה היא. אומר ריש לקיש כמחלוקת בהוצאת הדין, שנתן קמא כבר עבודה היא ובעלי מומין פסולין בהם, [ו]ן' אליעזר סבר אינה עבודה וכוונתו בעלי מומין שריים בה, כך מחלוקת בהרמת הדין. ור' יוחנן אמר מחלוקת בהוצאה אבל בהרמה הכל עבודה היא, והאי דאמרת אין לך עבודה ששברה בשני כלים, גלי דהתנא ככתנות ומכנסים והוא הדין במצנפת ואבנט. ומאי שנ דפריש (כהנ) [בהנ] אצטרף מרדו בד מרדו כמדתו לא ארץ ולא קצר. ומכנסי בד ילבש על בשרו, ללמד שלא יהא דבר מקדים על בשרו למכנסים כו'. לימא כתנאי ומכנסי בד ילבש על בשרו, מה ת"ל ילבש לרבות מצנפת ואבנט להרמה דברי ר' יהודה. קסבר עבודה היא לפיכך צריך שאר בגדים. ר' דוסא אומר לרבות בגדי כהן גדול של יום הכפורים שהן בד שכשרין לכהן הדיוט. מאי לאו בהא קמפלגי.

תוס' ישנים

יבול במצות יום הכפורים שפושט כ"ג בגדי קודש ויובש בגדי (בחוזה) [חול]. ונראה לרבינו דל"ג ליה דתנא שייך זה לכה"ג ביום הכפורים, ואי משום ששמה מגדיל וזה לצנני לנן ומגדיל לנן לצנני וזה, אלו ואלו קודש הם. ואי גס שפושט בגדי קודש ולבש בגדי חול, וי"ג כנאות כ"ג צויה"כ אמי

שפיר, וקאי על האי כהן גדול עלמו דהרמה שהוא משנה מגדיל קודש לצנני חול. א"ב מה ת"ה אחרים. כלומר משמע בגדי חול. משמע דלי לא מקשין ששטה ללבושה הוה משמע נמי בגדי חול, ומימה דא"כ אמאי איצטרף כדרך שבי"ג עשה שפושט בגדי קודש ולבש על חול, והא מאחרים משמע נמי הכי. י"ל שאינו מביא אלף למיין בעלמא, כלומר כדרך שכה"ג עשה דכמי נמי ופשט ולבש. ומאי דליה לאו אחי שפיר דכפרישות. אחרים והוציא אימד על בהנים בעלי מומין כו'. ולא פליג ארבעת תנא קמא, ולבש.

יש עבודה שבשרה בשני בליים. אבל איפכא לא תקשי לך יש לך דבר שאינו עבודה וטעונה בגדי כהונה כלל דהא לא קשה דגזירת הכתוב הוא להחמיר שהרי אין צוה איסור אס לובש בגדי כהונה שלא צעידן עבודה דמסקינן לקמן צריש פרק זא לו (דף סט.) דצנדי כהונה ניתנו ליהנות בהן וגדולה מזו אמרינן לר' יוחנן דצין הוצאה צין הרמה בצרבעה כלים צין לתנא קמא צין לר"א דתרווייהו מרדו דמקיש צנדיש שלובש לצנדיש שפושט ואפי' הכי לר' אליעזר צעלי מומין כשרים להוצאה ללא עבודה היא אפי' דטעונה ארבעה כלים וקשה לי לריש לקיש דמוכח דלאו עבודה היא מדלא ארבעה קרא ארבעה כלים א"כ למה לי קרא לרבי אליעזר להכשיר צעלי מומין ומאי טעמא דתנא קמא דפסל צעלי מומין להוצאה ויש לומר משום דצעל מום חשיב כמו זר דס"ד אמינא וכי תעלה על דעתך שזר וצעל מום קריבים לגבי המזבח ולהכי רריך קרא לר"א והיינו טעמא דתנא קמא דפסל: **מניין שלא יהא דבר קודם בו.** אף על גב דצנדי כהן גדול נמי כתיב צפרשת אחר מות ומכנסי בד י"ל צנש על צשרו איצטרף למיהדר ולמיכתביה צכהן הדיוט דלא הוה ילפינן להו מהדדי כיון דחלוקים הם לכמה ענינים:

י"ב ש' רבוב מצנפת ואבנט להרמה. פירוש דהכי קאמר קרא לרבות לצישה אחרת כיונא דההיא לצישה דקרא דכתיב ולבש הכהן מרדו צד וכו' דהיינו שני צנדיש אחרים וקשה לי גבי הוצאה מנלן דצנדי ארבעה צנדיש כיון דגבי הרמה לא נפקא לן אלף מהיקשא א"כ הדרין ומקשין לצישה דהוצאה לפשיטה דהרמה כדלעיל ואמרינן צפרק אחיו מקומן (וצמיס דף מט.) דצקדשים דבר הלמד דהיקש אינו חוזר ומלמד צהיקש ויש לומר דשמא לא מייקרי קדשים כהונה חזרין ומלמדין צהיקש אי נמי יצנש ירעויה הוא ולא הוה היקש אלף אחר לרבות לצישה אחרת וכיון דלא פרש כמה צנדיש הוא מרצה אס אחד או שנים אין זה אלף גמלי מילתא צעלמא דשני צנדיש קאמר דכתיב צקרא אי נמי כמאן דאמר צפרק אחיו מקומן (ג"ז סס.) היינו דכר אחר לא הוה היקש דכיון דגמרינן הוצאה מהרמה למאי דכתיב ציה גמרינן נמי מייניה מאי דאמירא ליה מהיקשא: מתרומת

אינה מביאה עגלה ערופה. דכתיב (דברים כא) כי ימצא חלל צאלמה וגו' לרשתה ואין ירושלים ירושה דקסבר לא נתחלקה לצנטיס: **תלמודא.** ראייה: הכי גרסינן צתורת כהנים ו פושט ולבש יכול צנאות יום הכפורים ת"ל צגדיו צגדים וגירסא צשה"ס האריכה צלשונה **שומעני כדרך יום הכפורים פושט בגדי קודש ולובש בגדי חול תלמוד לומר כו'.** והוה פירושה ופשט ולבש האמור צהוצאת דהשן צבתפוח אל ממוץ למחנה הכתוב אחר תרומת דהשן ופשט את צגדיו ולבש צגדים וגו' יכול שמייל עליו חובה לשנות צגדיו צין תרומה להוצאה אס צא להוציא דשן שעל התפוח אחר ההרמה מיד כדרך שהיא חובה על כהן גדול צחמש עבודות צציוס הכפורים שמשנה צגדיו צכל העבודות צין זו לו ראשונה צצגדי וזה צשניה צצגדי לצן שליטת צצל וזה צציעית צצגדי לצן אף זה יסנה וזה שאין לו לשנות מצגדי לצן לצגדי וזה שהרי הדיוט הוא ואינו משמש צצגדי וזה צשנה צצגדי ו קודש שהריס צכן כמו שגא"ה ו לבש ככהן מרדו צד ופשטו אחרת ו לבש צגדי חול שלו ויוציא דהשן: **תלמוד לומר צגדיו צגדים ומה תלמוד לומר צאחרים פחוסיס מהן.** כגון שחקיס או מפשטן שאינו מוצנח ואין דמיהס יקריס שהאפר מלכלס כשנוסאו חוץ למחנה וגנאי למלך שיהא משמש צכן על המזבח צעבודת אכילה: **אחרים והוציא לימד על כהנים צעלי מומין.** האי אחרים אכהן קאי כלומר כהנים שהן אחרים מרוקשין משאר עבודות כשיצין לעבודה זו: אל ימוזג צכן לרבו. לפי שנתעשו ונתלכלכו צצישול קדירה אף כאן לענין הוצאת דהשן אין כבוד הנהלן לשנת צכן שירות אחר: **כמחלוקת צהוצאה כסס צרבי אליעזר מכשיר צעלי מומין להוצאה קן מכשירן להרמה: שכשירה צשני כלים.** והכא מרדו צד ומכנסי צד הוה דכתיב: **גלי רחמנא צצפונת וצמכנסים.** ולימדך שאינה למד שהיא עבודה וצריכה אף מנצפת ואבנט: **מאי שנא הני.** דנקט מאחר שצריכין לנן לשחוק מנייהו ואנא ידענא מדכתיב צבו כהן עבודה היא: **מרדו כמדמו.** כאן לימדך שיהא כמות כהנים למדת קומתו לא נגדרת ולא מסולקת והכי אמרינן צצמיס (דף יח.) : **יצנש על צשרו.** משמע שלובש צערו ערוס שאין עליו אלף צשרו דאי לא תימא הכי על צשרו למאי כתיב: **ולרשצ"ל.** דאמר דווקא כתיביהו ולמימרא דאינה צריכה ארבעה נפקא ליה

אינה מביאה עגלה ערופה. דכתיב (דברים כא) כי ימצא חלל צאלמה וגו' לרשתה ואין ירושלים ירושה דקסבר לא נתחלקה לצנטיס: **תלמודא.** ראייה: הכי גרסינן צתורת כהנים ו פושט ולבש יכול צנאות יום הכפורים ת"ל צגדיו צגדים וגירסא צשה"ס האריכה צלשונה **שומעני כדרך יום הכפורים פושט בגדי קודש ולובש בגדי חול תלמוד לומר כו'.** והוה פירושה ופשט ולבש האמור צהוצאת דהשן צבתפוח אל ממוץ למחנה הכתוב אחר תרומת דהשן ופשט את צגדיו ולבש צגדים וגו' יכול שמייל עליו חובה לשנות צגדיו צין תרומה להוצאה אס צא להוציא דשן שעל התפוח אחר ההרמה מיד כדרך שהיא חובה על כהן גדול צחמש עבודות צציוס הכפורים שמשנה צגדיו צכל העבודות צין זו לו ראשונה צצגדי וזה צציעית צצגדי לצן שליטת צצל וזה צציעית צצגדי לצן אף זה יסנה וזה שאין לו לשנות מצגדי לצן לצגדי וזה שהרי הדיוט הוא ואינו משמש צצגדי וזה צשנה צצגדי ו קודש שהריס צכן כמו שגא"ה ו לבש ככהן מרדו צד ופשטו אחרת ו לבש צגדי חול שלו ויוציא דהשן: **תלמוד לומר צגדיו צגדים ומה תלמוד לומר צאחרים פחוסיס מהן.** כגון שחקיס או מפשטן שאינו מוצנח ואין דמיהס יקריס שהאפר מלכלס כשנוסאו חוץ למחנה וגנאי למלך שיהא משמש צכן על המזבח צעבודת אכילה: **אחרים והוציא לימד על כהנים צעלי מומין.** האי אחרים אכהן קאי כלומר כהנים שהן אחרים מרוקשין משאר עבודות כשיצין לעבודה זו: אל ימוזג צכן לרבו. לפי שנתעשו ונתלכלכו צצישול קדירה אף כאן לענין הוצאת דהשן אין כבוד הנהלן לשנת צכן שירות אחר: **כמחלוקת צהוצאה כסס צרבי אליעזר מכשיר צעלי מומין להוצאה קן מכשירן להרמה: שכשירה צשני כלים.** והכא מרדו צד ומכנסי צד הוה דכתיב: **גלי רחמנא צצפונת וצמכנסים.** ולימדך שאינה למד שהיא עבודה וצריכה אף מנצפת ואבנט: **מאי שנא הני.** דנקט מאחר שצריכין לנן לשחוק מנייהו ואנא ידענא מדכתיב צבו כהן עבודה היא: **מרדו כמדמו.** כאן לימדך שיהא כמות כהנים למדת קומתו לא נגדרת ולא מסולקת והכי אמרינן צצמיס (דף יח.) : **יצנש על צשרו.** משמע שלובש צערו ערוס שאין עליו אלף צשרו דאי לא תימא הכי על צשרו למאי כתיב: **ולרשצ"ל.** דאמר דווקא כתיביהו ולמימרא דאינה צריכה ארבעה נפקא ליה

אינה מביאה עגלה ערופה. דכתיב (דברים כא) כי ימצא חלל צאלמה וגו' לרשתה ואין ירושלים ירושה דקסבר לא נתחלקה לצנטיס: **תלמודא.** ראייה: הכי גרסינן צתורת כהנים ו פושט ולבש יכול צנאות יום הכפורים ת"ל צגדיו צגדים וגירסא צשה"ס האריכה צלשונה **שומעני כדרך יום הכפורים פושט בגדי קודש ולובש בגדי חול תלמוד לומר כו'.** והוה פירושה ופשט ולבש האמור צהוצאת דהשן צבתפוח אל ממוץ למחנה הכתוב אחר תרומת דהשן ופשט את צגדיו ולבש צגדים וגו' יכול שמייל עליו חובה לשנות צגדיו צין תרומה להוצאה אס צא להוציא דשן שעל התפוח אחר ההרמה מיד כדרך שהיא חובה על כהן גדול צחמש עבודות צציוס הכפורים שמשנה צגדיו צכל העבודות צין זו לו ראשונה צצגדי וזה צציעית צצגדי לצן שליטת צצל וזה צציעית צצגדי לצן אף זה יסנה וזה שאין לו לשנות מצגדי לצן לצגדי וזה שהרי הדיוט הוא ואינו משמש צצגדי וזה צשנה צצגדי ו קודש שהריס צכן כמו שגא"ה ו לבש ככהן מרדו צד ופשטו אחרת ו לבש צגדי חול שלו ויוציא דהשן: **תלמוד לומר צגדיו צגדים ומה תלמוד לומר צאחרים פחוסיס מהן.** כגון שחקיס או מפשטן שאינו מוצנח ואין דמיהס יקריס שהאפר מלכלס כשנוסאו חוץ למחנה וגנאי למלך שיהא משמש צכן על המזבח צעבודת אכילה: **אחרים והוציא לימד על כהנים צעלי מומין.** האי אחרים אכהן קאי כלומר כהנים שהן אחרים מרוקשין משאר עבודות כשיצין לעבודה זו: אל ימוזג צכן לרבו. לפי שנתעשו ונתלכלכו צצישול קדירה אף כאן לענין הוצאת דהשן אין כבוד הנהלן לשנת צכן שירות אחר: **כמחלוקת צהוצאה כסס צרבי אליעזר מכשיר צעלי מומין להוצאה קן מכשירן להרמה: שכשירה צשני כלים.** והכא מרדו צד ומכנסי צד הוה דכתיב: **גלי רחמנא צצפונת וצמכנסים.** ולימדך שאינה למד שהיא עבודה וצריכה אף מנצפת ואבנט: **מאי שנא הני.** דנקט מאחר שצריכין לנן לשחוק מנייהו ואנא ידענא מדכתיב צבו כהן עבודה היא: **מרדו כמדמו.** כאן לימדך שיהא כמות כהנים למדת קומתו לא נגדרת ולא מסולקת והכי אמרינן צצמיס (דף יח.) : **יצנש על צשרו.** משמע שלובש צערו ערוס שאין עליו אלף צשרו דאי לא תימא הכי על צשרו למאי כתיב: **ולרשצ"ל.** דאמר דווקא כתיביהו ולמימרא דאינה צריכה ארבעה נפקא ליה

א) [שנת קיד. קט.], ב) [שמיס סה: זמיס לה:], ג) [למקן כה. סנהדרין מט:], ד) [לעיל יב:], ה) [למקן ס:], ו) [מקן פקן כ:], ז) [כס"ה: צגדי, ח) [ויקרא ו:], ט) [ויחז על צשרו כ"ל:], י) [דף מ. ולקמן ט:].

תורה אור השלם

1. כי ימצא חלל באדמה אשר יי אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הקדו: דברים כא א וגם דם נקד שפך משה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחקאתו אשר החטיא את יהודה לעשות דבר בעיני יי: מלכים ב כא טז ופשט את בגדי וקבש בגדים אחרים ודוציא את הדין אל מחוץ למחנה אל מקום ויקרא ו ד וקבש בחוץ מרדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו ודרים את הדין אשר האבל האש את העלה על המזבח ושמנו אצל המזבח: ויקרא ו ג

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ילבש וכו' וי"ל דשמש לא מייקרי קדשים. עיין לקמן דף לב ע"ה תוס' ד"ה מה לצישה:

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה על כו' מ"ל ילבש. גני:

מוסף רש"י

בגדים שבשל בהן קדירה לרבו. דומיא דהוצאת דהשן, לא ימוזג בהן כוס לרבו. לפיכך חוקק לגנוש צנדיס פחוסיס (שבת ק"ד.). כמדותר. שזה לאין פחוסיס (שם). ילבש על בשרו. משמע כשצנשן יהא צשרו מצלי לנש, דאי לא הוה תמיא לשמעין למה לי על צשרו (סנהדרין טס.).

תוס' ישנים

אלא דריש מדממיה אחרים ליהוציא דקאי נמי אכהניס (כ) [כו']. אפי' שפוחין משאר כהניס ששכריס. כד בחלוקת בהרמה. דכהניס צעלי מומין נמי כשיצין לה דלאו עבודה היא, כיון דסגי לה צשני כלים ואלא כרבי יהודה מיהא דציעיא לה ד' כלים ומרבי מנצפת ואבנט להרמה, ואחרים והוציא דקאמר לא צני למימר אחרים שלא עשו תרומת דהשן, דהא שפיהן שות. אלף אחרים לשאר עבודות קאי, ומכל מקום צהוצאת דהשן דווקא צעין פחוסיס. דאדא דאבנטו ש' ממוקמי ליה נמי לרבות מנצפת ואבנט לא מוקמי ליה רבי מאנאס הא אינו לא מייירי צאבנט כיון דמכשיר הרמה צשני כלים. לאו קושיא היא שהוא צא לרבות צצגדי כ"ג כשרין לכהן הדיוט צכל עבודות שיש סס ד' בגדי כהונה.

ב) וי"ל דתוקי ולבש לרבי כל הני דמאו לרבינו לנד מאבנט, דכי מוקמי ליה נמי לרבות מנצפת ואבנט לא מוקמי ליה כטלוהו. י"ל דאמילמיה פריך דקאמר לרבות צגדי כ"ג כו', משמע דאטלוהו קאי. וא"ת ומאי דפריך ליה רבי מאנאס הא אינו לא מייירי צאבנט כיון דמכשיר הרמה צשני כלים. לאו קושיא היא שהוא צא לרבות צצגדי כ"ג כשרין לכהן הדיוט צכל עבודות שיש סס ד' בגדי כהונה.